

Suntažnieks

SUNTAŽU PAGASTA LAIKRAKSTS

Nr. 09 (269)

Ceturtdiena, 2016. gada 29. septembris

• Skolas ziņas

ŠAJĀ NUMURĀ:

• Dzejas lappuse

• Pieredzes apmaiņa Rumānijā

• Ceļojuma piezīmes

*PAT ZVIRBULIS
VAR UZLĒKT AUGSTĀ ZARĀ
NEKAS NAV MAZS
KAS LIELS IR SAVĀ GARĀ*

/G. Račs/

REDAKTORA SLEJA

*Nāk rudens apgleznot Latviju,
Bet nepūlies necenties tā,
Man viņa ir visskaistākā
Tik un tā. (M. Zālīte)*

Pēc šķietami vēsākas un lietainākas vasaras daba mums šogad dāvāja brīnišķīgu atvasaru un skaistu septembri. Mēnesi, kad vasara ar katru dienu pietuvojās laikam, ko daudzi no mums negaida, jo rudens saistās ar lietu, dubļiem un tumšiem vakariem. Saka jau, ka katram gada-laikam savs skaistums, bet man šķiet, ka tik daudz krāsu kā rudenī redzamas dabā, nav nevienā citā gadalaikā. Ziema ir koši balta, pavasarī gaidām zaļuma parādīšanos, vasarā ir daudz ziedu, bet tie saplūst ar vienveidīgo zaļumu. Bet rudens... Rudens atnes lapu krāsošanos un tās ir sarkanas, dzeltenas, brūnas un arī vēl zaļas vienklausus. Pie mājas stūra galvu izbāzusi kāda rudenīga pienene, augļu dārzos nogatavojušies dažādu sarkano un dzelteno toņu āboli, ceļa malās acis priecē ugunīgie pilādži, no rītiem un vakaros saules starī pamazām caurauž pelēkos miglas vālus. Čaklās saimnieces līdz pat salnām aprūpē savas krāšņās asteru, dāliju un samteņu dobes. Un kur vien paveries apkārt – pasaule ir krāsaina!

Kā saglabāt krāsas savā ikdienā, kad dienas aiz loga patiešām kļūš pelēkas un lietu manīšim biežāk kā sauli? Iespēju ir daudz – izlasi kādu interesantu un piedzīvojumiem bagātu grāmatu, noskaties labu filmu, baudot garšīgu tēju, noorganizē tikšanos ar sen neredzētiem draugiem vai radiem, pārskati savus fotoalbumus un atceries pozitīvās emocijas, kas iemūžinātas fotogrāfijās, velti sestdienai tam, lai darīto tikai to, kas Tev tiešām sagādā prieku, ievies košākas krāsas savā ikdienas apgērbā un vēl, un vēl....

Un, ja tomēr šķiet, ka kļūst pārāk skumji un grūti un pelēkās domas neatkāpjas, atceries, ka sena austrumu gudrība vēsta: "Arī tas reiz pāries! Nav svarīgi, esi tu bagāts vai nabags, laimē starojošs vai bēdu nomākts. Lai kas ar tevi notiktu, lai kur tu būtu un ko darītu, atceries – arī tas reiz pāries!"

Agnese

SKOLAS ZIŅAS

22. Skolas darbinieku sporta spēles

Šogad Ķeguma komercnovirziena vidusskolas stadionā norisinājās 22. Skolotāju un skolas darbinieku sporta spēles. Tas ir labs ieskrējienis un kolektīva saliedēšanas pasākums pirms jaunā mācību gada.

Atklāšanas parādē sporta laukumā plecu pie pleca stāvēja 27 komandas, kas pārstāvēja visu četru novadu –Ogres, Ikšķiles, Ķeguma un Lielvārdes pamatskolas, vidusskolas, skolu filiāles, pirmsskolas un speciālās izglītības iestādes, kā arī vienīgo tehnikumu. Visus sporta spēļu dalībniekus ar apsveikuma vārdiem uzrunāja Ķeguma novada domes priekšsēdētājs Roberts Ozols, Ogres novada domes priekšsēdētājs Artūrs Mangulis, Ogres starpnovadu izglītības darbinieku arodbiedrības priekšsēdētāja Airisa Lepere un Ķeguma komercnovirziena vidusskolas direktors Vladimirs Samohins.

Saņēmuši veiksmes vēlējumus, skolotāji, audzinātāji, direktori un citi skolai pietuvināti cilvēki devās prefī pārbaudījumiem, kuru bija

gana daudz – vairāk nekā desmit dažādu netradicionālā sporta veidu. Pasākuma rīkotāji pat tādas visiem zināmas sporta spēles kā futbols un volejbols bija pārvērtuši līdz nepazīšanai, pamatīgi sarežģījot veicamos uzdevumus. Piemēram, volejbolisti aizsegtā fīkla dēļ nevarēja redzēt savus pretiniekus, bet futbolistiem bija jāspēlē ar speciālām uz sejas liekamām maskām, kas ierobežoja viņu redzes lēnķi, padarot spēli gana jautru un atraktīvu. Netrūka vēl dažādu sporta aktivitāšu, kas ienesa smaidu dalībnieku sejās. Prieks par kuplo pulciņu, kas šogad pārstāvēja Suntažu vidusskolu: Astrīda Ārmāne, Mārtiņš Leja, Ieva Glūdiņa, Gundars Tipāns, Gunta Būmeistare, Linda Jēkabsons, Vita Sūna, Inīta Tolpežņikova, Ira Andersone, Ilze Ludāne, Dita Barkāne, Evija Sondore, Imants Artemjevs, Marija Grauze.

Mājās atgriezāmie ar vislielāko balvu: prieku par jaukā kompānijā un sportiskā garā pavadīto laiku

Gunta Būmeistare

Priekšplānā: Imants Artemjevs; 1. r. no kr.: Gundars Tipāns, Vita Sūna, Astrīda Ārmāne, Linda Jēkabsons, Dita Barkāne; 2. r.: Evija Sondore, Gunta Būmeistare, Ira Andersone, Marija Grauze, Ieva Glūdiņa, Ilze Ludāne, Inīta Tolpežņikova, Mārtiņš Leja

Zinību diena

2016./17.mācību gadu Suntažu vidusskolā uzsāk 336 skolēni un 41 pedagogs. Šis gads pienācis ar izmaiņām skolas vadībā. Skolas direktores pienākumus, pēc 11 darba gadiem, vairs neveiks Astrīda Ārmāne. Skola šajos gados izveidota par mūsdienīgu un konkurētspējīgu mācību iestādi sakoptā un mūsdienīgā kultūrvēsturiskā vidē. Direktores pienākumus šobrīd veic Skaidrīte Andževa.

Svinīgajā līnijā goda vietā 1.un 12.klase. Pa kuru laiku tā izmainījušies divpadsmitie?! - tik atbildīgi un pašpārliecināti! Nav brīnums, ka mūsu

20 mazie pirmklasnieki jūtas ļoti droši un smaidīgi, saņemot pirmklasnieka pasi. Viņiem ir droša aizmugure!

Tiekam iepazīstināti ar klašu papildījumu, audzinātājiem un pedagogiem. Prieks, ka jau strādājošajiem pedagogiem pievienojas mājturības skolotājs Kaspars Rimšs, sporta skolotājs Mārtiņš Leja, pirmsskolas izglītības metodiķe Inese Semenka, bet audzinātājos pienākumus pirmo reizi pēc augstskolas beigšanas uzsāks Everita Kagaine.

Sveicam arī mūsu skolnieces Annu Donsku un Almu Jakobsoni, kas uzsāk šo mācību gadu ar veiksmīgu

SKOLAS ZIŅAS

dalību starptautiskajā mākslas konkursā Bulgārijā. Īpašs paldies arī 10.klases skolniecei Samantai Degunai, kas mākslas skolā iegūtās prasmes pielietoja, noformējot PII „Suntiņi” lasīšanas telpu.

Tad vecāku tikšanās ar skolas administrāciju, bet pils zālītē, kas pārtapis par „Izgudrotāju ciemu”, jau gaida jautrais profesors. Izgudrot gan aicināti tikai pirmklasnieki, divpadsmitie un viņu vecāki.

10.klasei un viņu vecākiem šajā laikā tikšanās ar uzņēmējdarbības projekta „Esi līderis!” vadītāju Jāni Stabiņu. Šajā projektā darbojamies jau trešo gadu.

Pēkšņi no pils logiem atskan jautra melodija. Izrādās, mūzikas skolas pasniedzēji Initas Andževas vadībā sniedz koncertu saviem esošajiem un potenciālajiem interesentiem. Bet pils pagrabā uz pirmo tikšanos sanākuši lieli un mazi mākslas mīļotāji.

Kad aktivitātes rimušās, atlikusi iespēja nofotografēties pils zālējā izveidotajā foto stūrītī.

Saviem skolēniem novēlam:

*Būt lidojumā kopā ar putniem,
kuri gaisu un vēju šķel,
ar mainīgiem mākoņiem, kuri no saules
lēkta līdz rietam debesu krāsas smeļ...
Lidojumā būt - savās domās un sapņos,
vien uzmanoties,
lai saikne ar zemi nepazūd!*

**Ārpusstundu darba organizatore
Gunta Būmeistare**

SKOLAS ŽIŅAS

Dzejas dienas

Suntažu vidusskola dzejas dienu aktivitātes iesāka 9.septembrī, ar dalību pasākumā „Sirds uz perona”, kas notika Ogres dzelzceļa stacijā, vēlā piektdienas pēcpusdienā. Klausījāmies Ogres novada dzejnieku apvienības „Sirdsdoma” dzejas lasījumus, uz bruģa zīmējām rudenīgas noskaņas un paši deklamējām sev mīlas dzejas rindas.

21.09. 6.-8.klases daiļrunātāji lasīja dzeju pirmsskolu. Katrs dzejas lasījums tika veidots tā, lai pirmsskolnieki tiktu aicināti līdzdarboties – gan ar kustībām, gan dzejas atkārtošanu. Bērni (kā arī audzinātājas) par šādu ciemošanos bija ļoti priecīgi un

atsaucīgi, daži no bērniem ar mums padalījās ar saviem rudens dzejoļiem. Ļoti ceram, ka šādas tikšanās notiks biežāk kā reizi gadā, jo arī paši ciemiņi ļoti vēlētos to ieviest kā tradīciju. Liels paldies par atsaucību 6. – 8. klases skolēniem, kuri piedalījās šajā pasākumā: Annijs Antropova, Artis Farins, Patricija Pavlova, Santa Makarova, Pēteris Līcis, Ramona Vendele, Daniels Krūze, Dajana Matulevičus, Sabīne Kravčenko, Viktorija Ivanova, Iluta Ozoliņa Alise Ceimere, Amanda Juškāne, Sanija Zandberga, Jānis Mārtiņš Ivāns, Marta Marija Maurāne.

Cerams, ka nākamgad būs tikpat liela atsaucība un entuziasms!

21.09. Runājot par “Dzejas dienām”, noteikti nedrīkst aizmirst pieminēt 5. klases veiktās aktivitātes. 5. klase piedalījās nodarbībā “Atrastais dzejolis”. Skolēni strādāja grupu darbu, un katrai grupai bija uzdevums izveidot jeb, pareizāk sakot, sakārtot dzejoli jau no esošām dzejoļu rindiņām, pēc tam to ilustrēt. Gatavie darbiņi aplūkojami skolas 2.stāvā.

1. - 4.klase Dzejas dienu mēnesī mācās ansambļa „Knīpas un knauķi” dziesmiņas, kuras tiks attēlotas zīmējumos vai kolāžās, bet klašu izpildījumā šīs dziesmiņas izskanēs otrdienas rīnā.

Skolotāja Everita Kagaine

6. - 8. klašu skolēni pie sešgadniekiem un piecgadniekiem

20.09. Dzejas lasījumi „Dzeja - dvēseles spogulis”

Pirmā Dzejas diena tika rīkota 1965. gada 11. septembrī Komunāru parkā (pašreizējā Esplanādē), tādējādi atzīmējot latviešu dzejnieka Raiņa 100. dzimšanas dienu. Tajā atklāja Raiņa pieminekli.

Suntažu vidusskolā otrī dzejas lasījumi tika rīkoti 2016. gada 20. septembrī, tādējādi turpinot pagājušajā gadā jauki aizsākto tradīciju. Tajos tika atklāti jaunie talanti.

Es ceru, ka saskatījāt līdzību, vai ne? Jā, manuprāt, skola ir īstā vieta, kur jaunieši var izpausties, jo arī dzejas lasīšana ir izpausme. Šoreiz jaunieši varēja izvēlēties lasīt jebkura autora dzejoli.

Pasākumā piedalījās 9.klases skolēni: Helēna Gintere, Una Juškāne,

Tomass Turks, Nils Eduards Jakobs, 10.klases skolnieces: Kitija Kļaviņa, Ance Sirsone, Samanta Deguna, 11.klases skolnieces: Sabīne Bērziņa, Signe Zutere, Zane Jēkabsone, Jūta Buklovskā, 12.klases skolēni: Sintija Eglīte, Zane Kampa, Evija Andersone, Krista Barane, Līna Millere (muzicēja ne tikai latviešu, bet arī franču mēlē), Elvis Damanis (atskaņoja mūziku).

Manuprāt, pasākums bija izdevies. Bet kāds ir skolnieku viedoklis? Lūk, daži no tiem:

- bija laba atmosfēra,
- ļoti patika muzikālais priekšnesums,
- patika, ka fonā skanēja mūzika,
- jauks un motivējošs pasākums,
- patika, ka dzejoli bija dažādi,
- patika, ka pasākums notika pils zālē, jo tur ir noslēpumaina gaisotne,
- šis ir viens no jaukākajiem pasākumiem skolā,

- apbrīnoju šos cilvēkus (dalībniekus) par viņu drosmi,
 - patika skolotājas Everitas Kagaines nolasītais Gustavo dzejolis; tas likās patiesi un no sirds,
 - vēlētos, lai nākamgad būtu vairāk vēl nedzirdētu autoru dzejas lasījumi,
 - domāju, ka šāda tradīcija jāturpina
- Liels paldies visiem, kuri piedalījās, jo tam tiešām ir vajadzīga drosme! Ceru, ka nākamajos – trešajos – dzejas lasījumos vairāk sasparosies puīši, kā arī citi muzicēt protošie jau šogad aizdomājās par to, ka arī viņi var. Daudzi skolēni atzina, ka pasākums būtu vēl jaukāks, ja dalībnieku skaits būtu lielāks. Iespēja piedalīties bija katram.

Lai katram no mums ir vismaz viens dzejolis, par kuru varam teikt: „Šis dzejolis ir kā manas dvēseles spogulis!”

Skolotāja Ira Andersone

Dzeju lasa Sintija Eglīte /12.kl./

Latviešu valodas un literatūras skolotājas Everita Kagaine, Ira Andersone un Elvis Damanis /12.kl./

SKOLAS ŽIŅAS

Eiropas sporta nedēļa

Tika organizētas dažādas sportiskas aktivitātes dažādās vecuma grupās. 1.-3. klase sacentās veiklības stafetēs. 4.-6. klase piedalījās stafetēs ar sporta spēļu elementiem, bet 10.-12. klase mēroja spēkiem basketbola spēlē. Šīs sportiskās nedēļas ietvaros 3.-7. klase piedalījās Ogres novada orientēšanās čempionāta posmā, ko organizēja Ogres Orientēšanās klubs. 3.-4. klases grupā uzvarētāji: Maksis Bolbans, Ruslans Annens, Patriks Valners un Valdemārs Pitkēvičs. 5. klases ātrākie bija Daniels Rogulis, Ivars Melnis, 6.a klasē – Emīls Avotiņš un Emīls Mazurs, 6.b klasē – Gustavs Sūna un Dāvis Brakovskis un 7. klasē – Kristers

Sūna un Mareks Kārklīņš.

Pirmās nopietnās starpnovadu vieglatlētikas sacensības jau notikušas 14. septembrī Madlienā, kur tika iegūtas arī vairākas godalgotas vietas: Samanta Deguna - 3. vieta lodes grūšanā, 3. vieta šķēpa mešanā, 2. vieta diska mešanā; Simona Kīla - 2. vieta 100 m sprintā, 3. vieta tāllēkšanā; Aigars Ceimers - 3. vieta šķēpmešanā; Dana Leibome - 2. vieta barjerskriešanā, 3. vieta augstlēkšanā; Jūta Buklovskā - 3. vieta 1500 m skrējienā; Valters Odziņš - 3. vieta tāllēkšanā, 2. vieta augstlēkšanā; Reinis Ozoliņš - 3. vieta diska mešanā

Olimpiskās aktivitātes apkopojā 11. klases skolniece Signe Zūtere

Foto Gunta Būmeistare

Orientēšanās sacensībās

Foto Signe Zūtere

Samanta Deguna /1. no kr./ trešo reizi uz goda pjedestāla

Foto Signe Zūtere

Valters Odziņš 2. vietas lēcienā

Septembris "Suntiņos"

Sveiki tev, sveiki man,
Visi kopā nākam,
Sveiki tev, sveiki man,
Varam rotaļāties sākt!

Pēc vasaras atpūtas, augustā, savus mazos ķiparus atkal gaidīja pirmskolas grupiņa "Suntiņi". Šogad Suntiņu lielajā grupā savas bērnu daržnieka gaitas uzsāka 24 bērni, bet mazajā grupiņā pašlaik ir 11 mazuli, kuru skaits mācību gada laikā vēl palielināsies līdz 18 mazuļiem.

Septembrī skolas durvis vēra arī pirmskolas izglītības grupas, kuras atrodas vidusskolas telpās – vecākajā grupiņā 16 bērni, bet sagatavošanas grupā 17 bērni.

Septembrī, kā jau katru gadu, pie mums ciemojās "Berga foto" fotogrāfi. Paldies atraktīvajiem puīšiem par izturību, jo ar mazajiem negāja viegli, lai pierunātu viņus pasmaidīt fotogrāfam!

Saulainajā 9. septembra pēcpusdienā mazie Suntiņi rotaļlaukumā gaidīja ciemos savus tētus. Tēti kopā ar savām atvasēm devās svinīgā Tēvu dienas parādē uz Suntažu internātpamatskolas sporta laukumu. Tur notika kopīga iesildīšanās pirms galveno uzdevumu izpildes. Lielu prieku mazajiem sagādāja vizināšanās ar Formulul, kuru vadīja tētis, radot motora rūkoņai līdzīgu troksni. Pēc tam kopīgi bija jāpaveic darbiņš, kuru parasti dara mammas - jāizkarina izmazgātā veļa. Liels azarts tētiem bija virves vilkšanā

un spēlē „Astes”, kur mazie bija galvenie līdzjutēji. Prieks bija vērot, ar kādu aizrautību tēti iejutās pasaku tēlos, izspēlējot pasaku „Rācenis”. Pēc teātra izrādes liels prieks bija doties uz improvizēto bufeti, sēžot tētiem pičpaunā pāri visam sporta laukumam. Noslēgumā bērni sveica savus tētus ar pašgatavotām kaklasaitēm.

Liels paldies tiem tētiem, kuri atrada laiku, lai atnāktu pie mums ciemos un ļautos mūsu organizētajām izklaidēm kopā ar saviem bērniem!

Vēl septembrī svinēsim Miķeļdienu un, protams, neiztikt bez rudens izstādēm no pašu gatavotām kompozīcijām!

Metodiķe Inese Semenکو
un „Suntiņu” kolektīvs

Foto no Suntiņu arhīva

PPP BIEDRĪBA ZIED ZEME VED MĀCĪTIES UZ RUMĀNIJU

Šī gada 5.septembrī 4 jaunieši devās pretim nezināmajam: uz nedēļu Rumānijā, lai piedalītos PPP biedrība Zied zeme īstenotā starptautiskā projektā TransInnovation Camp for Youth. Kas no tā sanāca?

Nometnē piedalījās jaunieši no četrām valstīm – Latvijas, Somijas, Ungārijas un Rumānijas. Mācību nometnesietvaros jaunieši sadalījās četrās darba grupās, pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts, apvienojot savas zināšanas un kā gala produktu izveidojot četrus biznesa plānus: veselīgas lielopu gaļas ražošana un pārstrāde; bioloģiskas kafijas maisiņu izstrāde, kas būtu iepakota dabīgā iepakojumā ar papildus bonusu – saulespuķu sēkliņu, ko izmetot Tu iesēj saulespuķi; kartupeļu rakšanas traktora noma un vietējo kartupeļu pārstrāde čipsos; mācību un mentoringa nometnes jaunajiem uzņēmējiem.

Papildus mācību un radošajam procesam jauniešiem bija arī iespēja iepazīties ar reāliem Rumānijas uzņēmējiem, ielūkoties viņu ikdienā un mācīties no viņu pieredzes.

Jau pirmā semināra diena sākās neierasti pat pieredzējušam starptautisku projektu īstenotājam: ar CSIKI alus darītavas apmeklējumu! 2014.gadā jauns uzņēmējs nolēma iegādāties pamestas telpas, kurās iepriekš ražots 'šņabis' no kartupeļiem. Telpas bija sliktā stāvotī un īpašnieks pieņēma lēmumu tās neatjaunot. Tomēr izmantojot īpašuma plusus - ļoti labo ūdeni, uzņēmējs nolēma veidot vietējās teritorijas produktu: alu. Alus darīšanai Rumānijā ir senas tradīcijas, tomēr, lai radītu unikālu produktu, sadarbībā ar vietējo universitāti, izstrādāja jaunu alus recepti. Pašlaik dienā tiek saražoti 44 000 litri alus. Bet veiksmei vienmēr ceļā stājas izaicinājumi, šobrīd tā ir konkurences cīņa ar Heineken. Lai saglabātu pozitīvu skatu uz dzīvi, darītavas degustāciju zālē ir uzstādīts boksa maiss, kur ikviens var iedunkāt Heineken.

Mums bija iespēja ielūkoties arī koprades telpā. Koprades telpas jeb atvērtie biroji pēdējā laikā gūst lielu popularitāti arī Latvijā. Idejas autors atklāti runā par to, ka darbs mājās samazina produktivitāti, jo uzmanību novērš sadzīves sīkumi. Apzinot domu-biedrus, jaunais uzņēmējs nolēma veidot koprades telpu. Iesaistītās personas ir dažādu profesiju pārstāvji, kuriem nav svešs darbs no mājām, kad

vēl vēlā pēcpusdienā, darbi tiek darīti pīdžamā. Būtiskas ir kopā sanākšanas pēc darba, kad pie alus kausa tiek radīti jauni risinājumi un sadarbības veidi.

Organizatori bija sagādājuši mums iespēju ielūkoties arī īpašā siera rūpnīcā, kur ražo klasisku sieru - svaigu un divus mēnešus nogatavinātu. Kas tur īpašs? Īpašs ir sadarbības veids, kā rada produktu. Rumānijas fermeriem piena ražošana ir patīams izaicinājums, jo iepirkuma cena par piena litru, tāpat kā Latvijā, ir ļoti zema. Daudzi domāja par savu fermu likvidēšanu. Bet aktīvie teritorijas iedzīvotāji nāca kopā un meklēja risinājumu nozares saglabāšanai. Dzima ideja par vietējās ražotnes izveidi. Kopš 2014. gada darbojas ražotne, kura uzpērk pienu tikai no vietējiem fermeriem, par to maksājot divas reizes augstāku cenu. Siera ražo vietējam tirgum - cik saražo, tik pārdod. Lielisks piemērs par to, kā veicināt lauku teritorijā attīstību: darbības rezultātā tiek saglabāta tradicionālā nodarbošanās un nauda paliek teritorijā.

PPP Biedrības Zied zeme vadītāja Linda Cīrle: "Esmu gandarīta par nedēļu, kuru pavadīju kopā ar jauniešiem. Visnotaļ patīkami bija apzināties, ka latviešu jauniešu komanda bija labi sagatavojusies. Rezultātā mūsu jaunieši bija līderi savās darba grupās. Labas angļu valodas zināšanas, mērķtiecība un pašapziņa raksturoja mūsu komandu. Esmu pārliecināta, ka jaunieši neapstāsies pie sasniegtā un gūtās zināšanas turpinās papildināt, lai mērķtiecīgi dotos pretim panākumiem."

Jauniešu iespādi un emocijas pēc brauciena:

Kristaps Jēkabsons, Suntaži: "Brauciens uz Rumāniju uz biznesa nometni, skan diezgan aizraujoši, tā es nodomāju un pieteicos. Varu teikt vienu, kad esi ārzemēs tālu no mājām tikai tad saproti, cik

labi bija mājās. Bet, protams, pieredze bija vajadzīga un es uzskatu, ka esmu daudz guvis no šīs nometnes - sākot ar prezentēšanas iemaņu uzlabošanu līdz pat biznesa plānu veidošanai. Paldies liels Ziedzemei un mūsu atraktīvajai un superīgajai pava-

donei un vadītājai Lindai Cīrlei."

Elīna Plūme, Suntaži: "Daļība šajā nometnē man lika saprast, cik daudz es varu paveikt, ja ļoti vēlos. Ieguvu arī nelielu priekšstatu, kas tad īsti Rumānija ir par valsti - zirgu pajūgi, vēlziedes ziediem rotāti kalni, dakstiņu jumti un stingra pasu kontrole lidostā. Mēs paši veidojam savu prieku katrā nometnes dienā, jo vairāk mēs gaidām, ka tiksīm iesaisīti lieliskā piedzīvojumā, jo lielāka iespēja, ka tas jau ir lemts neveiksmē. Nevajag neko gaidīt, vienkārši jāļaujas plūsmā."

Kristaps Zarāns, Lielvārde: "Priecājos, ka man tika dota iespēja piedalīties šādā projektā. Bija iespēja iegūt jaunas zināšanas par biznesa plānu veidošanu, kā arī iespēja strādāt kopā ar citu valstu jauniešiem. Bija iespēja apskatīt Rumāņu kultūru un dabas ainavas. Esmu guvis lielu pieredzi uzņēmējdarbības uzsākšanai. Šāda veida projekti noteikti jāatfista."

Alīna Anete Birnika, Ogre: "Rumānija šķietami asociējas ar mazattīstītu valsti, kurā uzņēmējdarbība nav spēcīgi attīstīta. Taču projekta laikā gūtie iespaidi šo priekšstatu mainīja, pierādot, ka arī ar ierobežotiem resursiem un radošumu iespējams attīstīt veiksmīgu uzņēmumu, kas, protams, atšķiras no Latvijā ierastā uzņēmējdarbības modeļa. Projekta laikā sapratu, ka tieši uzņēmēji ir cilvēki, kuru spēkos ir radīt inovācijas un sniegt nozīmīgu pienesumu sabiedrībai, ne tikai gūt peļņu. Gūtie iespaidi par Rumāniju ir ļoti spēcīgi un varu tikai ieteikt citiem izmantot šādas iespējas, kurām pateicoties var paplašināt savu redzesloku, gūt jaunas atziņas un iepazīt cilvēkus no visas Eiropas, lai gūto pieredzi atvestu mājās un pielietotu to tālāk. Daļība TransInnCamp - mans pēdējā laika labākais lēmums!"

Inta Vilde
PPP Biedrība Zied zeme

No kr.: Linda Cīrle, Kristaps Zarāns, Kristaps Jēkabsons, Alīna Anete Birnika, Elīna Plūme

SINGAPŪRA UN MALAIZIJA, CEĻOJUMA PIEZĪMES

19. jūlijs.

Kad Latvijas vasara nelutina ar karstumu, tad jādodas uz kādu pasaules vietu, kur saule un karstums ir ikdienas sastāvdaļa. Un tā 19. jūlijā sākas mans ceļojums uz Singapūru un Malaiziju. Ceļojumā dodamies ģimenes kompānijā. 19.jūlija vakarā 18.45 no Rīgas lidostas lidot uz Stambulu. Šis ir pirmais pārlidojums, jo Stambulas lidostā līdz reisam uz Singapūru jāgaida 3 stundas. Ir plkst.22 vakarā un varētu mēģināt pagulēt, taču tas neizdodas, jo uzgaidāmās telpas krēsli ir no metāla – cieti un neērti. Reiss no Turcijas uz Singapūru – 01.50. Pārlidojums ir ļoti ilgs, 10 stundas, bet kopā ar ielidošanu citā laika zonā Singapūrā ierodamies 20.jūlija vakarā, pēc 17 stundām. Singapūras lidostā saskaros ar pirmo stresu – ilgstoši nevaru atrast savu koferi melno koferu masā un, kad tas beidzot izdodas, varu atviegloti uzelpot un sākt izbaudīt savu atrašanos tīklajā zemē. Lidostā mūs sagaida meita Marija kopā ar savu vīru Kītu un viņa ģimeni. Pa ceļam no lidostas uz viņu dzīvokli izbraucam pirmo apli pa pilsētu, lai iepazītos ar ievērojamākajām vietām. Pēc tam seko pirmās vakariņas Singapūrā, zupas virtuvē. Viss šķiet neparasti ass, bet garšīgs. Var izturēt! Pēc vakariņām pārlidojumu raišitāis nogurums dara savu un dodamies gulēt.

21. jūlijs.

Jau 9.00 dodamies brokastot uz ēdienu tirdziņu. Saskaros ar pirmo kultūras atšķirību - Singapūrā mājās tikpat kā neēd. Ilgi staigājam un pētām mazās bodītes un to piedāvājumu. Esmu nolēmusi baudīt rīsu putru ar dažādām piedevām. Arvja putrai pievienota "Century egg" – tā ir ola, kas 6 mēnešus kopā ar garšvielām pūdēta ierakta zemē. Putra nebija garšīga!

Pēc brokastīm apskatām Singapūras vēstures muzeju. Bija interesanti. Pēc muzeja apmeklējuma dodamies uz nōirēto dzīvokli, kurā uzturēsimies šī ceļojuma laikā. Pēc iekārtošanās dzīvoklī dodamies uz Singapūras Dabas parku, kurš atrodas blakus valēja ūdens rezervuāram. Tur sastopam lielu ķirzaku, lemuru un pūci. Gribētos redzēt pērtiķus, kuri dzīvo Malaizijā un Singapūrā, bet neizdodas. Šajā vakarā visi kopā vakariņojam smalkā restorānā, kura piedāvātais ēdiens ir ļoti garšīgs un baudāms.

22. jūlijs.

Pēc agra rīta cēliena dodamies šo dienu pavadīt Chinatown. Pastaigājoties pa vecpilsētu un pusdienas laikā dodamies uz ēstuvī, kurā mums ir iespēja katram pašam pagatavot ķīniešu ēdienu, kas sastāv no plānas pankūciņas, kurā tiek pildīti zaļumi, pupu dzinumi, kaltētas zivtiņas, čili un asa augļu mērce. Gala rezultāts ir rīsu pankūkas rullītis ar pildījumu – vienam skaistāks, citam ne tik precīzs un apaļš. Ēstuves saimnieka paraugu atdarināt nav tik viegli! Pēc pusdienu pauzes apskatām tirdziņu, dažādus tempļus un mošejas.

23. jūlijs.

Atveru acis – ārā līst. Singapūrieši priecājas. Bet mēs izejam ārā nepiemēroti ģērbusies un līdz metro stacijai aizejam slapji. Bet tas nekas, jo šajā karstumā drēbes ātri izžūst. Ar metro dodamies uz Sentosas salu, kur atrodas Jūras muzejs. Muzejā skatāmies 3D izrādī, kuras laikā mūs

pamatīgi apšļaksta ar ūdeni, redzam kuģa avāriju un tas nogrimst. Tad dodamies dziļāk iepazīt jūras pasauli, kurā varam apskatīt haizivis, delfinus un dažādas zivis ar jocīgiem zobiem. Šajā muzejā apskatāmas visas ūdens radības, kas sastopamas Singapūras apkārtnē esošajos ūdeņos. Milzu akvārijs ir ļoti plašs un skaists.

Kad iznākam ārā, cepina saule un sajūta tāda, ka no debesīm tiktu virsū laista lāzera stars. Tik kodīga ir saules svelme.

24. jūlijs.

Svētdienas rīts. Marija šai dienai sagādājusi mums pārsteigumu. Pēc pastaigas pa pilsētu dodamies apskatīt Singapūras simbolu – trīs mājas vienu otrai blakus 60 stāvu augstumā, virs kurām ir tāda kā laiva, kas tās savieno kopā. Augšā ir baseins un kafejnīca. Uzbraucam 57.stāvā uz "laivu". Pārsteigums ir klāt! Marija ar Kītu ir pasūtījuši mums branču, šeit augšā! Brančs ir brīnišķīgs, esmu sajūsmā. Fotografējam Singapūru no augšas. Sākumā ir ļoti bail no augstuma, vēlāk jau esmu pieradusi. Dzeram sēņu kapučīno un ēdam sēņu pelmeņus. Pelmeņi ķīniešiem ir brīnišķīgi! Ja mājas es uz tiem vispār neskatos virsū, tad šeit varētu ēst un ēst. Augšā pavadām lielu dienas daļu.

Foto no personīgā arhīva

Foto no personīgā arhīva

Atgriežoties uz zemes, gribam pastaigāt pa pilsētu, bet atkal līst, tāpēc dodamies uz turpat blakus esošo Mākslas zinātnes muzeju, kurā apskatām izstādi „Nākotnes pasaule”. Dažādi 3D veidojumi, kas iepazīstina ar dabu un pasauli mums apkārt. Pēc muzeja apmeklējuma dodamies uz Gardens by the Bay – milzīgu dārzu, kas

Foto no personīgā arhīva

SINGAPŪRA UN MALAIZIJA, CEĻOJUMA PIEZĪMES

ir viens no Singapūras populārākajiem apskates objektiem. Tik daudz augu! Katrs pilnīgi savādāks un nevienam nav tāds, kā Latvijā. Pilnīgi cita augu valsts pasaule.

Joprojām ir grūti pierast pie karstā un mitrā klimata. Vēl jau Singapūra mūs lutina un pasaudzē. Ir tikai ap 30°, apmācies un brīžiem līst. Vietējie iedzīvotāji priecājas, jo viņiem tie ir visjaukākie laika apstākļi. Pēc ūdens šova noskatīšanās dodamies mājās. Gara diena, daudz staigāts un daudz apskatīts!

25. jūlijs.

10 no rīta dodamies prom no dzīvokļa un mugur-somas ar mantām atstājam autoostas mantu glabātuvē, jo mūsu nākamais brauciens ir uz Melaku Malaizijā. Dienu pavadām pastaigā pa pilsētu, turpinot apskatīt dažādas celtnes. Izbraucam pēc plkst.16.00. Gala mērķi – Melakā – nokļūstam tikai ap 20.30, jo robežpunktā pasu pārbaude aizņem veselu stundu laika.

26. jūlijs.

Melakas diena. Ļoti jauka pilsēta. Draudzīga un orientēta uz tūristiem, bet ar savu dvēseli. Vietējie iedzīvotāji ir ļoti pieklājīgi, smaidīgi un sveicinās. 10 dodamies ekskursijā pa pilsētu gida pavadībā. Apskatām dažādas vēsturiskas celtnes (ostu, fortu, bastionu) un citas vietas. Pēc šīs ekskursijas dodamies rītenu ekskursijā. Ir mazliet bail, jo īsti nezinām, ko gaidīt. Ar sagraubējušiem busiņiem mūs ved ārā no pilsētas uz kādu vietu. Gala punktā iedod rītenus – šķiet, ka labi nokalpojušus, jo manējais čīkst tā, ka pa gabalu var dzirdēt. Bet, neskatoties uz to, ekskursija ļoti izdevusies – braucam pa palmu birzīm. Palmas tiek audzētas eļļas ieguvei un vietējiem zemniekiem ir ļoti labs peļņas avots. Piemāju zālajos aug dažādi garšaugi un augļu koki. Mango, papaijas un arī duriāni – augļi ar ļoti izteiktu smaržu (jeb smaku, pareizāk sakot). Saņemtos nogaršot – šausmīga smaka, bet garšo kā ļoti saldo ceptu ķiploks.

Pēc garas dienas vakariņojam indiešu restorānā un tad dodamies uz savām Malaizijas "mājām" – pie Jotija. Tā ir holandiešu stilā celta māja ar cauru vidu un bez jumta. Logiem nav stiklu, tikai aizvirtņi. Guļam otrajā stāvā zem moskītu tīkliem, bet odi tik un tā pamanās tikt mums klāt un pamazām visi sākam kasīties.

27. jūlijs.

Rīts iesākas ar brokasfīm ārpus mājas. Ko mēs ēdam? Kāds pārsteigums – pelmeņus! To piedāvājums ir tik dažāds un garšīgs – ar vistu, zivīm, cūkgaļu, zaļumiem un pat ar saldo pildījumu. Apskatām Baba Nyonya muzeju. Gide stāsta, ka tā sauc cilvēkus, kas iebruca Malaizijā no Ķīnas un apprecēja kādu vietējo sievieti. Baba ir vīrietis un Nyonya – sieviete.

Šajās dienās ļoti daudz runājam ar mājas saimnieku Jotiju, kurš pastāsta par Malaizijas ikdienu, dabu, apskates objektiem un labākajām ēstuvēm.

Šajā pēcpusdienā turpinām ceļu un dodamies uz Kualalumpuru – Malaizijas galvaspilsētu. Kualalumpurā ierodamies 18.00 un uz dzīvokli, kurā paredzēts apmesties, dodamies ar taksi.

Vakara izskaņā paēdam tirgus ēstuvē un izstaigājam nakts tirgu. Šeit visur apkārt redzami "iekšā saucēji", "iekšā rāvēji" un "virsū blenzēji". Nefīrība, daudz ubagu un klaidoņu, sajūtas nepatīkamas. Neko nenopērkam un dodamies atpakaļ uz dzīvokli. Kopīgi secinām, ka dienā nostāigājam apmēram 10-15 km.

28. jūlijs.

Kualalumpuras diena. Pēc kopīgām brokasfīm mājās dodamies ārā. Ejām uz mošeju un Islāma muze-

ju. Pie katras mošejas ir tornis ar skaļruņiem, kuros jau no 4 rītā ik pēc noteikta laika visus aicina uz lūgšanām. Dienā ir 6-8 lūgšanu laiki, kad arī strādājošie pārtrauc darbu un uz paklājina apmēram 5 minūtes velta lūgšanām. Pēc kartējās garo kilometru nostāigātās dienas uz dzīvokli dodos kopā ar Mariju un Kītu, kuri jau vakarā atgriežas Singapūrā, bet mēs dosimies tālāk.

Sabiedriskā transporta sistēma Kualalumpurā ir ļoti nesakārtota. Metro līnijas pieder 3 dažādiem uzņēmumiem un praktiski nekrustojas, ir ļoti grūti saprast, kur nokļūsi, tāpēc lielākoties laiku pavadām staigājot kājām pa pilsētas centru. Dzīvojam pašā centrā, netālu no Kualalumpuras simbola – Petronas torniem. Pēcpusdienā apmeklējam TV torņa kafejnīcu, kura griežas uz riņķi. Pēc garšīgas un sārtīgas malītes fotografējam pilsētu no augšas un tad jau arī klāt vakars.

Nonākot dzīvoklī, pārņem sajūta, ka vairs nekur ne-gribas doties. Nogurums un tik ļoti atšķirīgais klimats dara savu.

29. jūlijs.

Ir 5 no rīta un mēs dodamies uz Taman Negara Nacionālo parku. Agrajā rītā vēl nenojaušam, ka šī kļūs par vienu no interesantākajām un piedzīvojumiem bagātākajām dienām mūsu ceļojuma laikā.

Ierodamies dzeltenbēšīgas upes krastā un šķiet, ka te nekā nav. Atstājam laivu piestātnē savas mantas un 9.30 dodamies pirmajā ekskursijā.

Izvēles iespējas kā pavadīt dienu šeit izrādās ļoti plašas. Mūsu pirmā ekskursija ir Canopy Walk – pa neskaitāmiem pakāpieniem dodamies augšā un lejā, ejam pa trošu ceļiem, kur iespējams vērot parka dabu no ļoti liela augstuma. Pēc kāpiena esam tik ļoti sasvīduši, ka mūsu drēbes var izgriezt. Dodamies uz kempinga vietu un pēc ātras pārgērbšanās seko nākamā atrakcija – Rapidshoot un iezemiešu ciemata apmeklēšana. Iezemiešu ciematā mums visiem ļoti patīk, lai gan laiku tur pavadu ar divējādām izjūtām. Esam ielauzušies cilvēku ar citādu domāšanu privātajā teritorijā. Cilvēki dzīvo mazās palmu zaru būdās nedaudz virs zemes, pārtiek no tā,

Foto no personīgā arhīva

Foto no personīgā arhīva

SINGAPŪRA UN MALAIZIJA, CEĻOJUMA PIEZĪMES

ko džungļos var atrast vai nometīt. Medī tikai vienai dienai, nelielus dzīvniekus – stirnas, dzeloņcūkas. Pa džungļiem staigā basām kājām. Ja satiek tīgeri, panteru vai ziloni, tad slēpjas un iet prom. Sungai upes krastos dzīvo 2 ciltis, bet valstī kopā 18. Savā starpā nekaro, laiku neskaita, dzīvo bez pasēm, skolā neiet. Bet dažreiz piedalās vēlēšanās. Valsts nodrošina ārstu apskates, vakcināciju, dod pārtiku, bet ne naudu. Tā jānopelna viņiem pašiem. Tas, ka Malaizijā dzīvo ciltis, man ir jauns fakts.

Pēc ciemata apmeklēšanas dodamies braucienā pa upes krācēm, kas izvēršas par jautru, bet slapju pasākumu. Laiva speciāli tiek šūpināta un mūs izmērcē no galvas līdz kājām.

20.30 dodamies nakts pārgājienā pa džungļiem. Ejot pa takām redzam skorpionus, koku čūskas, zinekļus, ķirzakas un zaru kukaiņus. Pēc šī pārgājiena pārguruši liekamies gutlās.

Foto no personīgā arhīva

30. jūlijs.

Sēžamies laivā un dodamies 2 stundu braucienā lejā pa upi uz nākošo vietu. Pa ceļam redzu vairākus ūdens bifeļu barus un dažus tumsā daļēji iezemiešus. Pēc pusdienām pārsēžamies autobusā un turpinām ceļu. Šoreiz dodamies uz Cameron Highlands, precīzāk uz Tanah Rata pilsētiņu. Iekārtojamies pie mūsu pažiņas Jotija draugiem

un dodamies pēcpusdienas pastaigā. Ejam pa īsāko pastaigu taku gar upes krastu. Maza, bet ļoti piesārņota upīte. Rodas sajūta, ka katrā mājā nevajadzīgās lietas tiek iesviestas turpat upē. Krasti kļūst diezgan stāvi un mazliet paliek bail. Bet draudzīgā solī turpinām pastaigu līdz izejam uz ceļa, kurš ir tik šaurs un līkumots, pie tam mašīnas brauc abos virzienos un turpināt iet pa šo ceļu ar kājām kļūst nedroši, tāpēc atrodam citu ceļu atpakaļ. Pēc pastaigas dodamies vakariņās un tās ir ļoti interesantas. Vispirms mums atnes mazu gāzes plītiņu, tad lielu katlu, kur pa vidu ir šķērssiens, kura atdala divu veidu buljonus - vienā katla pusē ir asa buljons, otrā - parastais. Atnes arī trīs lielus šķīvjus ar sastāvdaļām, ko pēc izvēles var likt buljonā. Pēc saņemtas instrukcijas par vārīšanas procesu ķeramies pie darba. Katram rokās putu karote un kausiņš un top kopīgi vārītas vakariņas. Piedāvātās sastāvdaļas ļoti dažādas – garneles, tofu, cūkgaļa, vistas gaļa, zivs, dažādi zaļie lapu dārzeņi, kalmārs, medūza, olas, miltu un rīsu nūdeles. Jautrā atmosfērā top mūsu gardās vakariņas.

Lielākā daļa cilvēku ēdienreizes ietur ārpus mājas, jo ēdiens ir lēts un ļoti garšīgs. Varbūt vide eiropietim nav pietiekoši estētiska, bet gatavošanas un apkalpošanas process ir zibenīgs – pāris minūšu laikā iespējams tikt pie pasūtītā ēdiena!

31. jūlijs.

Esmu pamodusies agrāk par pārējiem un varu veikt kādu iekavētu ceļojuma piezīmi. Pagatavoju brokastis pārējiem. 9.00 sākās mūsu ekskursijas Cameron Highlands reģionā. Dodamies ceļā ar autobusu kopā ar tūristiem no dažādām viesnīcām. Pirmā pietura – Butterfly garden. Šeit apskatām tauriņus, čūskas, bruņurupučus, dažādus kukaiņus un vaboles, augus un puķes, kā arī visu, kas nepieciešams dārza iemītņieku uzturēšanai un pabarošanai. Dzīvnieki šķiet daudzreiz lielāki nekā Latvijā. Arī visi augi, kādi sastopami arī pie mums (lavanda, salvija, dienziedes u.c.) ir vismaz divas reizes lielāki kā Latvijā.

Dodamies arī uz tējas plantācijām kalnos, kas pieder skotiem un īriem. Šeit var beidzot uzelpot – gaisa temperatūra tikai 26°C un gaiss nav tik mitrs, ir sausāks. Ir nesafidzināmi labāk kā "lejā" – Kualalumpurā, Melakā. Izstaigājam tējas laukus. Secinu, ka tējas lapas ir nevis mazas un mīksts, kā biju domājusi līdz šim, bet lielas un cietas.

Apskatām arī rožu dārzu, kurā bez rozēm ir arī citas ziedošas puķes, un zemeņu fermu, kurā zemenes tiek audzētas podiņos un tādās kā renītēs.

Pēcpusdienā ar autobusu pa serpentinu ceļu dodamies uz ostar pilsētu Penangu. Ceļš lejā no kalniem ir ar diezgan asām emocijām. Šaurs un līkumots. Visapkārt džungļu džungļi. Košs zaļums un mazliet sirreālas sajūtas. Mašīnām samainīties uz šī ceļa ļoti grūti, tāpēc autobusa šoferis pirms asākiem līkumiem ar signāla palīdzību brīdina pretimbraucējus.

Arī šeit mazās upītes ļoti piesārņotas ar sadzīves atkritumiem. Bet ceļi ļoti līdzeni, it sevišķi lielās šosejās. Daudzi no tiem gan ir maksas ceļi. Autobuss, kas ved mūs uz Penangu, nav ērts un nākošās 6 stundas, kas jāpavada ceļā, ir ļoti nogurdinošas. Pa ceļam pa autobusa logu redzam palmas, kādu pērtiķi un rīsu laukus. 8 vakarā beidzot iebraucam Penangā jeb precīzāk Džordžtaunas pilsētā. Nonākot dzīvoklī atkal jūtos kā pie cilvēkiem. Pēc 2 dienām džungļu apstākļos.

1. augusts.

Pēc brokastīm mūsu kompānija sadalās 2 daļās – kāds izvēlas izgulēties, bet es kopā ar Ilzi un Migelu dodos "iekarot" Džordžtaunu. Dodamies uz vecpilsētu un kā pirmo apskatām "Khoo-Kongsi" māju – muzeju. Tas ir ķīniešu klans, kura pirmie pārstāvji šeit ieradusies jau 18.gadsimtā. Laika gaitā ģimene kļuva par ietekmīgu klanu, kas šeit dzīvo joprojām. Pēc muzeja apmeklējuma dodamies uz vecpilsētas daļu, kas atrodas ūdenī un ir uzcelta uz pāļiem pirms 100 gadiem. Šeit atrodas dzīvojamās mājas un arī mazas bodītes. Pēc garšīgās ķīniešu kafijas baudīšanas dodamies tālāk – uz lielāko budistu klosteri Malaizijā. Klosters atrodas kalnā un ir tālu redzams. Uz kalna augstāko punktu, kur uzstādīta milzīga Budas bronzas skulptūra 36,5 m augstumā, dodamies ar trošu vagoniņu.

Foto no personīgā arhīva

SINGAPŪRA UN MALAIZIJA, CEĻOJUMA PIEZĪMES

Ar taksometru šeit pārvietošanās ir lēta, tāpēc par nākamo pieturas punktu izvēlamies jūras malu. Pēc 40 minūšu brauciena esam pludmalē. Ir dienas vidus un ir ļoti karsts. Pludmales smiltis ir gaišas un skaistas, bet ne tik maigas un smalkas kā mūsu jūrmalā. Peldamies Melakas jūras šaurumā, lai gan ūdens ir ne sevišķi tīrs un viņi velk iekšā jūrā. Tūristiem šeit tiek piedāvātas dažādas izklaides – ūdens motocikli, kuteri, kaitbords. Baltās sievietes pludmalē kļūst par apskates objektiem, turklāt laikā, ko pavadījām pludmalē, lūriņu kompānijas pat paspēj vairākkārt nomainīties. Musulmaņu sievietes arī dodas peldēties, bet ar visām kleitām un galvassegām. Pēc šī fakta konstatēšanas šī pastiprinātā interese kļūst ja ne pieņemamāka, tad vismaz izskaidrojamāka.

Pēc laika esam krietni saguruši no karstuma un dodamies atveldzēties ar kādu ļoti aukstu sulas glāzi. Aukstu dzērienu šeit dzeru daudz un bieži – tas ir viens no variantiem kā uz brīdi sajūties atvēsinātam. Ļoti palīdz arī atrašanās iekštelpās ar kondicionieriem, jo laiks priekš mums, eiropiešiem, ir ļoti karsts un mitrs. Sajūta tāda, it kā nepārtraukti atrastos saunā. Dienas vidū saulainā laikā ilgstošas pastaigas pa āru īpašu baudu nesagādā.

Pēc karstās dienas atkal vakars. Rīt lidojam uz Langkavi salu. Bet galvā arvien biežāk iespraužas doma par mājām!

2. augusts.

Langkavi ir vēl viena pilsēta pie jūras. Pilsēta uz salas Malaizijas ziemeļos. 8 no rīta sakām – Paliec sveika, Penangas sala! – un dodamies tālāk. Nelielās problēmas ar taksometru palīdz atrisināt dzīvokļa īrētājs. Vispār sapraties ar vietējiem ir grūti, jo viņi ne tikai runā īpatnējā angļu izloksnē, bet pa vidam lieto arī malaiziešu vārdus, tāpēc reizēm nevar saprast neko. Ceļu no Penangas salas līdz Langkavi salai veicam ar lidmašīnu un tas ir līdz šim īsākais p

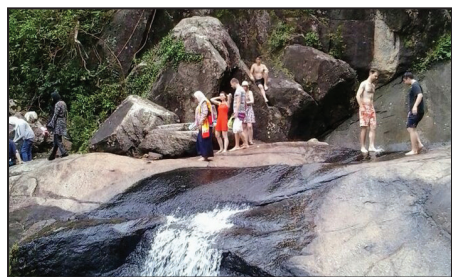

Foto no personīgā arhīva

manām mūžā – lidojums ilgst apmēram 15 minūtes. Langkavi sala ir mūsu pēdējais pieturas punkts Malaizijā. Beidzot iekāpjām noīrētajā mašīnā un jutāmies atkal kā cilvēki, jo līdz šim ar taksometriem bija problemātiski – 5 cilvēku kompāniju neviens vieglais taksometrs īsti nevar pārvadāt.

Šī diena izvērsas piedzīvojumu pilna. Pēc ierašanās salā dodamies uz ūdenskritumiem – 7 wells. Ūdenskritumi ir ļoti skaisti un ūdens it visur tīrs un ļoti atvēsinošs. Pēc ūdenskritumu kompleksa apskates ar trošu vagoniņu uzbraucam 600 m augstumā. Tālākais ceļš no viena kalna gala uz otru ved ar kājām pa Debesu tiltu jeb Sky Bridge, kas ir pasaulē augstākais liektais gājēju tilts. Skati apkārt neaizmirstami, bet man ir tik ļoti bail, ka esmu laimīga brīdī, kad nokāpjām nost no šī tilta. Staigāšana pa šodienas apskates objektiem mūs ir nogurdinājusi un vakaru pavadām brīnišķīgā namiņā pie jūras. Rīt pēdējā diena Malaizijā!

3. augusts.

Pēdējais ceļojuma rīts Malaizijā. Varbūt tāpēc esmu piecēlusies agrāk par visiem pārējiem, lai gan bijām vienojušies izgulēties. Izeju uz mūsu noīrētās mājās balkoniņā, vēroju apkārtējo dzīvo dabu un ļaujos pārdomām. Nu jau paliek gaišs. Šeit visu gadu dienas un nakts iestāšanās laiki paliek nemainīgi – 7 no rīta gaišs un 7 vakarā kļūst tumšs.

Tumsa un gaisma nomainās daudz ātrāk kā Latvijā – apmēram stundas laikā. Un nav tādu garo vasaras vakaru vai rītu, kad ļoti pakāpeniski paliek gaišs un tad aust saule. Baudu agro rītu – dzīvā radība apkārt mudž. Dzied putni, sabļautās pērtiķi. Šī ceļojuma laikā esmu pārliecinājusies, ka pērtiķi gan ne nieka nebaidās. Vakar parkā redzējām kā pērtiķi apzaga vietējos iedzīvotājus, kuri baudīja peldi ūdenskritumā un bija atstājuši savas mantas nojumītē. Pērtiķi nozaga maisiņu ar ēdienu un pēc tam netraucēti mielojās ar šokolādēm. Ejoļ pa taciņu, redzēju kā pērtiķis mēģina dzert limonādi, ko arī droši vien bija nozadzis. Izlēja uz zemes un mēģināja salaizīt.

Arī šobrīd dzirdu, ka kaut kas murkšķ, kustās un lēkā, bet redzēt nevar biežās koku lapotnes dēļ. Redzēt var tikai putnus. Pērtiķi kaut kā uzreiz pamana, ka cilvēks ēd. Vakar kāds pāritis parkā ēda cepumus un pērtiķis tūlīt bija klāt. Viņi iedeva tam vienu cepumu un tā bija viņu lielākā kļūda. Pēc tam no uzmanīgā drauga tikt vaļā bija grūti. Atlika vien celties un iet prom.

Jau no paša rīta ir karsts. Temperatūra nenokrītas zemāk par 25° C. Labi, ka ir kondicionieri un ventilatori. Dienā temperatūra 330 C. Nu jau kļūst grūti izturēt. Šķiet, ka visu laiku nāk miegs un iestājas pagurums. Vakars un rīts ir labākās dienas daļas. Pēc brokastīm uz terases dodamies uz pludmali un pēc peldes atkal uz ūdenskritumu. Dienas gaitā apskatām Malaizijas bijušā premjerministra muzeju, kurā redzamas dāvanas no citu valstu amatpersonu delegācijām, kā arī premjerministra personīgās lietas. Pēc muzeja apmeklējuma pa ceļam ātri paķeram līdņemšanai pildītus rīsu trīsstūršus un esam atbraukuši uz nākošo pasākumu – iekāpjām motorlaivā un gandrīz uzreiz badīgi ķeramies pie pusdienošanas. Šausmīgi gribas ēst! It kā ēdam daudz, bet arī slodze ir liela. Nemiņīgi kaut kur pārvietojamies ar kājām, kaut kur kāpjām un organisms prasa papildus enerģiju. Kamēr pusdienojām, mūsu motorlaivas vadītājs stāsta, ka pirmā pietura būs sikspārņu ala. Kad esam paēduši, laiva griežas atpakaļ un dodamies uz pirmo pieturvietu, kam esam jau pabraukuši garām, jo mūsu gids iejūtīgi atļāvis mums papusdienot, redzot, cik esam izsalkuši. Ejām meklēt sikspārņus! Tās ir stalaktītu un stalagmītu alas, vietām tik zemas, ka jāpietupjas. Bet tik daudz sikspārņu! Tālāk ar laivu braucam cauri mangrovju audzēm. Tie ir koki, kuri aug ūdenī un kuriem pietiek ar pavisam nedaudz zemes.

Apskatām arī zivju audzētavu, kurā iespējams pašiem pabarot mangrovju rajās, kas ēd no rokas kā pieradināti sunīši. Pēc tam dodamies uz vietu, kur mitinās jūras ērgļi. Tad ieobraucam dziļāk jūrā, redzam mazas saliņas un milzīgas klintis, apaugušas ar kokiem. Pēdējais vakars Malaizijā! Pēc atgriešanās no laivu brauciena seko vakariņas, iepirkšanās tūre un tad jau koferu saiņošana un jauka pasēdēšana namiņā.

4. augusts.

Pēc steidzīgām brokastīm dodamies uz lidostu, lai dotos uz Singapūru, kurā pavadām dienu. Vakarā lidmašīna uz Stambulu Turcijā un tad jau tālāk uz Rīgu. Rīgā būsīm 5. augustā plkst.10.45. Tātad pēc veselas diennakts. Paliec sveika, Malaizija! Te ir patiesi jauka zeme un cilvēki! Pēc vēl vienas iepirkšanās tūres esam Singapūras lidostā. Plkst. 22.00 izlidojam uz Stambulu. Tur esam 4 no rīta. Lidmašīna uz Rīgu 7.50. Bezmiega nakts, pārgurums un stipras ilgas pēc mājām. Ir 5.15 no rīta Stambulas lidostā. Līdz reissam uz Rīgu vēl vairāk kā 2 stundas, bet pagulēt tā arī neizdodas. Varbūt Rīgas lidmašīnā, varbūt... Bet prātā tikai viena doma – kā gribas ātrāk nokļūt savā mīļajā gultiņā, savās mājās. Šobrīd esam gatavi atdot tika daudz, lai laiks ietu ātrāk....

Ceļojuma iespaidos dalījās Inīta Tolpežnikova

DZEJAS LAPPUSE

Andris Ziemelis

Skatos mākoņos

Es skatos mākoņos zilos,
Tukšums manu sirdi pilda,
Mana saule runā silos,
Bērzu ēnas mani silda.

Man bez tevis ir tik auksti,
Visums un debesis jaucas,
Tālumā Tu lapās čauksti,
No domām asaras spraucas.

Ēnas skrien ar mani kopā,
Mani draugi, mani tēli,
Aukstums sēž uz mana zoba,
Mani draugi tumsā mēmi.

Mums pretī debesis žēlas,
Tevi glauda, silus sveica,
Koki ēnās glāstus vēlas,
Saule savu stāstu teica.

Sabīne Krilova

Leduspuķes

Tu reiz vaicāji,
Kādi ziedi man tīk.
Solījies pie kājām,
Ziedu vainagus tīt.

Tulpes, narcises un rozes,
Vai tomēr skaistās naktsvijoles?
Kura smarža mani daiļu dara,
Kura smarža iekļauj savā varā.

Teici, tiksimies kad ziedēs tie,
Mani ziedi īpašie.

Tad pēc gada tiksimies, es teicu,
Ziemā.
Tu nesaprati kā,
Vai viss jau beidzies,
Tā.

Pie loga rūts,
Kūp mana dvaša,
Tevi gaidu,
Manas puķes lēnām kūst.

Andris Ziemelis

Mūžam

Skūpstu gaisu, glāstu plaisu,
Visu sāpi laikā maisu,
Gaiss tavu ādu maigi glāsta,
Gaiss pilda tavu plaisu.

Es atkal tevi maigi skūpstu,
Atkal tevī ritmā pukstu,
Atkal gaisā klusi plūstu,
Tavas ķiršu lūpas gūstu.

Tu manos vējos žūsti,
Savās domās smaidā mulsti,
Es ar vēju tevi skauju,
Tavu vārdu tālē saucu.

Kādu dienu zemē gulšu,
Atkal tevi vējā skaušu,
Atkal tā tev skūpstu došu,
Tavās domās brīdi dzimšu,
Tavā lietūs dārzā biršu,
Mūžam tavā sirdī būšu,
Mūžam tevi mīlā gūšu...

Sabīne Krilova

Glezna

Ar divām rokām pasacīti tūkstošiem stāstu,
Tūkstošiem sajūtu, tūkstošiem otu glāstu.
Tūkstošiem cilvēku skatās, visi tās pēta,
Katram sava emociju vētra.

Veros pasaulē šajā, tik daiļā,
Kāds nezināms apziņas stāvoklis manī staigā.

Ja spētu es ar gleznām sarunāties,
Es klausītos stundām,
Par atmiņām, arī par skumjām.

Veros es jaunajā gleznā, tā kaut ko man stāsta,
Nezināms miers, caur to mani glāsta

Andris Ziemelis

Beidzas diena

Klusi beidzas mana diena,
tā ir īsa, - paliek siena.

Glāzē pietrūkst balta piena,
tā ir tukša, - sēdi viena.

Pāri vējam saule silda,
tā ir gaiša, - sirdi pilda.

Kreklā pietrūkst balta poga,
krīt uz grīdas, - jūtas ļoga.

Visi suņi rej aiz žoga,
tie tik skraida, - iesit roka.

Manas domas mani moka,
tās jau šķaida, - noskābst oga.

Manas jūtas mani soda,
tās ir sirdī, - maita oda.

Nokrīt lejup zupas bļoda,
tā tur paliek, - dusmu dota.

Pāri ēnām rīts jau ausa,
Sāpes suņiem nakti lauza,
Pļava rīta miglā sausa,
Roka visu apkārt dauza.

Sabīne Krilova

Visums

Es te tumsā sēžu, taustos.
Cenšos kaut ko saskatīt.
Cenšos visumu atrast,
Cenšos to saprast.

Vai man zvaigznēs jālūkojas, kas tik tālu,
Nevaru tās aiztaustīt.

Kāpēc ticu, ja tās kritīs lejup,
Manu vēlēšanos piepildīs.
Gribētu zem tam ar tevi dejot,
Jo ne jau zvaigznes var mūs nosodīt.

Bet ja nu grēkosim un melnais caurums
apriš sevī,
Tas sen jau pazudušos medī.

Šis visums tik neaizsniedzams.
Tu arī,
Tā liekas.

KULTŪRAS NAMĀ OKTOBRĪ

• **1. oktobrī plkst. 9.00** tradicionālais **Rudens gadatirgus** pie kultūras nama. Lūdzam tirgotājus pieteikties pa tel. 29217856, 65037246 vai pa e-pastu: suntazi.kn@inbox.lv.

• **1. oktobrī plkst. 21.00 Rudens balle.** Spēlēs grupa "Zelji". Ieejas maksa-7,- Eiro, pirms balles 8,-Eiro. Tel.informācijai: 29217856, 65037246.

• **15. oktobrī plkst. 18.00** Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātra aktiera Jakova Rafalsona 70 gadu jubilejas izrāde. **Komēdija** pēc A. Gaļina lugas motīviem **"...Sauc, es nāksu"**. Divas sievietes, viena ar angļu gramatikā somā, otra ar skotu viskiju uz galda, ļaunu piedzīvojumam – satikt noslēpumaino svešinieku, kurš sola piepildīt visas slēptākās fantāzijas. Bet ne viss notiek kā iecerēts... Režisors F. Deičs. Lomās: Gunta Virkava, Aīda Ozoliņa, Jakovs Rafalsons. Biļešu iepriekšpārdošana kultūras namā, ieejas maksa-5,-Eiro. Izrādes vakarā-6,-Eiro.

3.oktobrī plkst.19.00 kultūras namā **uz pirmo rudens tikšanos** gaidām visus kultūras nama tautas mākslas un radošo interešu kolektīvu dalībniekus!

Aicinām bijušos pašdarbniekus uz atkal redzēšanos un jaunus dalībniekus uz iepazīšanos!

Visu atnākušo priekam - **pārsteigums** - interesanta tikšanās!

Gaidām - Dzidra un Aiga

Kultūras nama kolektīvu izbraukumi.

• 15. oktobrī folkloras kopa "Saule" piedalīsies Kultūras un tautas mākslas centra "Ritums" folkloras kopas "Laiva" 25 gadu jubilejas pasākumā Rīgā.

Ar 10. oktobri (pirmdienās) atsāks darbu zobārste Anda.
Pierakstīties pa telefonu 28229925

Veselības vingrošana visiem vecumiem
notiek Suntažu vidusskolā otrdienās
pl.19.30
trenere Baiba tel.29285500

Autoserviss "Lai Ripo" Suntažu pagasta "Mežvidos" piedāvā:

- Auto diagnostika;
- Riepu montāža un balansēšana;
- Auto apkope un remonts.

Jānis Bergs, m.t. 29425307.

Rūpniecības preču veikals Suntažos aicina darbā
enerģisku, atraktīvu, komunikablu, pozitīvi domājošu pārdevēju – konsultantu uz pilnu slodzi (5 dienas nedēļā).
CV vai pieteikuma vēstuli sūtīt uz e-pastu: medneilze@inbox.lv
(tel. 26374570)

PĀRDOD
labas kvalitātes lapu koku malku
(3 metri). Minimālais daudzums 20 m3.
Tālr.26212943

LAUKUMĀ PIE SUNTAŽU KULTŪRAS NAMA

LAUKU MĀJRAŽOTĀJU TIRGUS

Piena izstrādājumi, svaigi cepta maize,
kūpinājumi un citi labumi!

Tirgus notiks 9. un 23. oktobrī
no plkst 8:00

LAIPNI AICINĀTI!

*Ir katram ziedam sava rāsas pērle,
Kas visās varavīksnes krāsās mirdz.
Kā gribētos to satvert saules starā
Un dāvināt to tev no visas sirds!*

**Sveicam Jurģi Skadiņu
dzimšanas dienā!**

Draugi

Suntažu internātpamatskola
rehabilitācijas centrs
steidzami aicina darbā sētnieku
uz pilnu slodzi.
Pieteikties pa telefonu
65055125, 65055128.

*Uz dienvidiem steidzas gājputnu bari
un gadu no mūža aiznes sev līdž,
Bet sirdī kā liesmaina uguns kvēlo
Pīlādžu ogu sarkanais spīts.
Tas palīdz saglabāt saules gaismu,
Un mīlumu sevī ik dienu nest līdž.
Lai gaišas domas un vieglu soli
Tev dāvā ikkatrs austošais rīts.*

/Lauma Daugiša/

**SVEICAM
VISUS SEPTEMBRA JUBILĀRUS!
ĪPAŠI**

70 gados
Viju Bošu
Veroniku Vucenu
75 gados
Arni Bleiju
80 gados
Annu Kisiči
81 gadā
Zentu Kleinbergu
84 gados
Milliju Bērkalni
85 gados
Edgaru Irbeni
86 gados
Dzidru Bleiju

*Vecmāmiņa tālu gāja,
Kā saulīte norietēja.
Pietrūks tavu mīļu vārdu,
Tava gudra padomiņa.*

Martiņ,
esam kopā ar Tevi,
pavadoš vecmāmiņu
mūžības ceļā.

6.a klases kolektīvs un audzinātāja